

τῆς Ἑταιρείας κ. Σ. Ψάλτης, περιγράφας τὸν βίον τοῦ ἐπιφανοῦς φιλόλογου καὶ κριτικοῦ, ἐκδότου ἀρχαίων κειμένων καὶ μεσαιωνοῦ, εἰδικῶς ἀσχοληθέντος περὶ Θεσσαλονίκης. Καθὰ ἀνέφερεν ὁ ὁμιλητὴς, ἐκτὸς τῆς ἐκδόσεως τῶν σχολίων τῶν τραγικῶν ποιητῶν καὶ τῆς Ἠλέκτρας καὶ ἄλλων μικροτέρων ἐργασιῶν ὁ Παπαγεωργίου συνέγραψεν ὑπὲρ τὰς 200 πραγματείας ἀρχαιολογικάς, ἱστορικάς καὶ κριτικάς δημοσιευθείσας εἰς περιοδικὰ. Ἀφῆκε δὲ ἀνέκδοτον σύγγραμμα, ἐξημευθὸν 6000 ἀνεκδότους ἐπιγραφὰς τῆς Θεσσαλονίκης.

✱

Ἐν συνεδρίῳ τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν» προεδρεύοντος τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Νικολάου ἀπεφασίσθη ἡ διοργάνωσις Πανελληνίου Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως τῇ 21 Μαΐου, ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ. Τῆς συνελεύσεως μετέσχον 45 περίπου μέλη.

Ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, ὑπέδειξεν ὅτι ἡ ἔκθεσις πρέπει νὰ διοργανοῦται κατ' ἔτος, καὶ ἐξεφράσθη ἐνθουσιωδῶς περὶ τῆς προόδου τῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι, διατυπώσας τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ ἐφετεινὴ ἔκθεσις θ' ἀποθῇ ὑπερτέρα πασῶν τῶν προγενεστέρων, λόγῳ τῆς νέας ἐμπνεύσεως τῶν καλλιτεχνῶν μας ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως κατηρτίσθη ἐκ τῶν κ. κ. Ἰακωβίδου, Γερανιώτη, Χατζοπούλου, Φωκά καὶ Λύτρα, ζωγράφων, τῶν κ. κ. Γεωργαντῆ, Ζευγώλη καὶ Τόμπρου, γλυπτῶν, καὶ τῶν κ. κ. Μάξη, Τσιπούρα καὶ Θεοδορίδου, ἀρχιτεκτόνων. Θὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς τὴν προκήρυξιν τῆς ἐκθέσεως, εἰς τὴν ὅποιαν ἀπεφασίσθη νὰ προσκληθοῦν ὅπως ἐκθέσωσιν ἔργα καὶ οἱ νεοσυστάτοι ἐτέρου καλλιτεχνικοῦ συνδέσμου, εἴτε ὡς ὁμάς, εἴτε ὡς ἄτομα. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης, ὅπως ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 120 χιλιάδων, τὸ ὅποιον εἶχε ληφθῇ ἀπόφασις ὅπως διατεθῇ διὰ τὴν ἀγορὰν ἔργων τοῦ Γάλλου ζωγράφου κ. Σκώτ, τὸ ἥμισυ προορισθῇ διὰ τὴν ἀγορὰν τινῶν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐκτεθησομένων ἔργων τῶν ἰδικῶν μας καλλιτεχνῶν, τὰ ὅποια, ἔχοντα σχέσιν μὲ τὰ πολεμικὰ κατωρθώματα, θὰ ἠδύναντο νὰ στολίσουν διάφορα δημόσια κτίρια.

Εἰς τὴν Γεροκωστοπούλειον γλυπτικὸν διαγωνισμόν ὑπεβλήθησαν δέκα προπλάσματα συμβολίζοντα τὴν Ἑθνικὴν Ἰδέαν, ὑπὸ τῶν γλυπτῶν κ. κ. Μπονάνου, Θωμοπούλου, Γεωργαντῆ, Ζευγώλη, Δημητριάδου, Ἀλεξανδροπούλου καὶ Στεργίου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ πρίγκηπος Νικολάου, τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Μεσολωρᾶ, τοῦ προέδρου τοῦ «Παρνασοῦ» κ. Σακελλαροπούλου, τοῦ προέδρου τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» κ. Καζάκη, τοῦ ἀνέψιου τοῦ διαθέτου κ. Γεροκωστοπούλου καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Μεταξᾶ ὅτε φάνηθι ὅτι οὐδὲν τῶν ὑποβληθέντων εἶνε ἀντάξιον τοῦ θέματος καὶ θὰ προκηρυχθῇ νέον διαγωνισμόν κατὰ τὸν προσεχῆ Μαῖον.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ τοῦ διαγωνισμοῦ μετέσχον οἱ καλλιτέριοι τῶν γλυπτῶν μας θὰ ἐσήμεινε τὴν χρεωκοπίαν τῆς γλυπτικῆς ἐν Ἑλλάδι, ἐάν δὲν προήρχετο ἡ μὴ δράβεισις ἐξ ἄλλου λόγου. Τὸ ποσὸν τῶν 10'000 εἶνε ἐλάχιστον προκειμένου νὰ συμβολισθῇ ὕψιστον θέμα, ἡ ἐθνικὴ ἰδέα. Τί ἦτο δυνατόν νὰ παρουσιάσουν οἱ καλλιτέχναι, ἀφοῦ τὸ ποσὸν δὲν θὰ ἤρκει οὔτε διὰ τὰ μάρμαρα καὶ τοὺς μαρμαροκόπους; Δέκα χιλιάδες πρὸ δωδεκαετίας ἀφαιρεῖσθαι, ἔδει νὰ εἶχον συμποσθῇ εἰς διαλασίας χιλιάδας. Ἐκτὸς τούτου ἡ προκήρυξις ἔδιδε χρόνον ὑποβολῆς δέκα πέντε ἡμέρας. Ἔστειλαν λοιπὸν οἱ καλλιτέχναι—καὶ δικαίως—ὅτι πρόχειρον εἶχον! Ἀτυχῶς ὁ διαγωνισμὸς ἐν Ἑλ-

Ὁ συνθέτης Κλ. Τριανταφύλλου

λάδι εἶνε θεσμὸς γελοτοποιηθεῖς. Ἐπιστολήθη ἀπειρώσεις.

—Ὁ κ. Ἰακωβίδης φιλοτεχνεῖ τὴν προσωπογραφίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἐκ τοῦ φυσικοῦ, κατὰ παραγγελίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, οἵτινες καὶ θὰ προσφέρωσιν αὐτὴν, ὡς ἐνθύμιον, τῷ προϊσταμένῳ τῶν.

—Ὁ γλύπτης κ. Ροῦμπος ἐφιλοτέχνησε προτομὴν τοῦ ποιητοῦ Μαβίλλη.

✱

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκήπισσα Ἀλίκη ὑπέβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἰδέαν ὅπως ἀποκτήσουν Μουσεῖον ἀφ' Ἀθῆναι ἵνα ἀναπαρασταθῇ ὁλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ ζωὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, δηλαδὴ σκηνὰ τοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου, ὡς λ. χ. ἐπιπλα, ἐνδυμασίαι, ὅπλα κτλ. κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑπαρχόντων, Ἡ Α. Μ. ἐπεκρότησεν εἰς τὴν ὡραίαν καὶ ἐθνικωτάτην ἰδέαν.

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὁ καθηγητὴς κ. Σωτηριάδης ἀνέλυσε διὰ μακρῶν τὴν ἄρτι ἐκδοθεῖσαν ποιητικὴν συλλογὴν τοῦ κ. Δροσίνῃ «Φωτειρὰ σκοτάδια» ἐπαινετικώτατα κρίνας αὐτά.

—Κατεστράφη ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἡ πρόσφυς τοῦ περιφημοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Ὀρτιέτο.

—Ὁ ναὸς αὐτὸς θεωρεῖται ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα μεσαιωνικὰ μνημεῖα τῆς Ἰταλίας, ἀποτελὼν θαυμάσιον ὑπόδειγμα ἰταλικῆς Γόθτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

—Ἡ ἀνοικοδόμησις του ἤρχισε τῷ 1285, ἐλείτετο γῆθι δὲ τὸ πρῶτον τῷ 1309.

—Ὅλοι οἱ μεγάλοι καλλιτέχναι τῆς ἐποχῆς συνειργάσθησαν διὰ τὴν διακόσμησίν του.

Ἡ κατασκευὴ τῆς προσόψεως ἤρχισε τῷ 1310 ἐπὶ σχεδίων τοῦ Λορέντζο Μαϊτάνι τῆς Σιένας, ἥτο δὲ ἡ πρόσοψις τὸ μεγαλείτερον ἴσως καὶ λαμπρότερον πολυχρωμικὸν ἔργον τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν ἰταλικὴν ἀρχαιολογικὴν σχολὴν ὁ ἀφίχθεις ἐκ Κρήτης Ἰταλὸς καθηγητὴς κ. Μάξ Ὁγκαρὸ, γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν Μουσείων τῆς Βενετίας ἔκαμε ἀνακοίνωσιν «περὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ τῶν ἐπισκευῶν αὐτῶν καὶ ἀναστηλώσεων». Ὁ κ. Ὁγκαρὸ, ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης εὐρισκόμενος προέβη εἰς ἔναρξιν τῶν ἐπισκευῶν τῆς εὐρισκομένης ἐκεῖ Ἑνετικῆς ἀγορᾶς.